

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Jan Kučera

Název práce: Světelné znečištění jako kulturní fenomén

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....C.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....B.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....C.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....C.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....B.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....D.....
Celkové hodnocení bakalářské práce.....C.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Jana Kučery je věnována v současnosti diskutovanému tématu světelného znečištění. Po úvodních kapitolách, které ukazují, jak světelné znečištění vymezují a nevymezují současné právní normy, následuje historicky strukturovaný výklad. Kučera se v něm věnuje spíše dějinám umělého světla obecně. Začíná u ohně, dostává se k olejovým lampám, k plynovému osvětlení a nakonec k osvětlení elektrickému. Kapitoly mají charakter shrnutí současného poznání, čerpá zde zejména ze základní práce Wolfganga Schivelbusche. V závěru práce se Kučera věnuje důsledkům světelného znečištění, především ztrátě možnosti sledovat hvězdnou oblohu a negativním dopadům na hmyz a ptactvo.

Součástí historických kapitol jsou stručné charakteristiky vybraných uměleckých děl, které se k tématu (znovu spíše obecně světla než světelného znečištění) tak či onak vztahují. Tak se například Kučera zabývá několika díly s námětem Promethea (od vlámského mistra Jana Cossierse po neoklasicistní plátno Maxfielda Perishe, na němž se Prometheem stává Edison a pochodem nahrazuje žárovka). To, jakou mají mít tyto „výlety“ do světa umění ve výkladu funkci není úplně jasné, často se v souvislosti s nimi autor dotýká otázek, které s tématem práce

souvisejí jen velmi volně. Například v pasáži věnované malbě kubistického malíře Antonína Procházky se například dočteme, že zde postava Promethea může „symbolizovat mladou generaci umělců, která se snaží lidu přinést osvětu“. Nabízela by se přitom možnost volit taková umělecká díla, která by akcentovala normativně proměnlivou pozici světla v dějinách – na jedné straně symbol a hybatel civilizačního pokroku a na druhé světlo jako polutant. Bezprostředněji se tématu dotýkají umělecké projekty trojice současných umělců, kterým se autor věnuje v poslední kapitole. Zmiňuje například soubor nočních fotografií městských horizontů, na nichž jsou urbánní prvky omezeny na „typickou auru“ a klade si otázku, zda nejsou tyto působivé snímky spíše estetizací tématu.

Práci Jana Kučery doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení C.

Autora bych poprosil, jestli by mohl uvést nějaké umělecké dílo 19. nebo první poloviny 20. století, které reprezentuje umělé světlo jako hrozbu, a stručně jej charakterizovat.

Datum: .....

Podpis: .....